

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

2684

No. १२८५
क

Title अपाभ्रान्त स्तोत्रम्

Author

Extent ४ पत्र Age

Subject स्तोत्र

अपामार्जनस्तोत्र

नं० १२८५

5745

५
२३६

नं. २४४

आ पा मा ज न ले जं प. ४

नं. १२ ए५ व
उपासकी
सोमार्क
उपनामी
शेक
(दोस्तान)

ॐ श्री विघ्नहर्त्रे नमः दाल्भ्य उवाच अनाराधितगो
 विंदायेन राडः त्वभागिनः तेषां उः त्वाभिभूतानां य
 त्कर्तव्यं दयालुभिः पश्यद्भिः सर्वभूतस्य वासुदेवं म
 हामुने समदृष्टिभिरीशेशतन्ममब्रूयेश सतः पुल
 स्त उवाच सौवर्णं राजतं ताम्रं मृण्मयं वानवं द्रु
 मं व्रणं कलशं शुङ्खं श्यापयेत्त एतलोपरि तत्रोदकं स
 मानीय शुङ्खं निर्मलमेव च एकं शतं कृशायाणि स्या
 ययेत्कलशोपरि गृहीत्वा तसमूलाग्रान्कुशाञ्छुडो
 श्चरोगिणः मार्जयेत्सर्वगात्राणि कृशाग्रैः दाल्भ्यशु
 तिकृत् रोगग्रहविघ्नार्त्तनाशकं यच्छातिमिमो शुभा
 विस्मभक्तो विशेषेण शुचिस्तुतमानसः वारीहेना
 रसिंहं च वामनं विस्ममेव च ध्यात्वा समाहितो भूत्वा
 दिक्षतामानि विन्यसेत् पूर्वनारायणः पातु वा रि
 जास्तु दक्षिणे प्रद्युम्नः पश्चिमे पातु वासुदेवस्तु
 योत्ररे ऐशात्म्यं रक्तकोविस्त्राग्रिण्यां तु जनार्दनः नै
 र्ऋत्यां यमनाभस्तु वायव्यां मधुसूदनः कुर्ध्वं गोवर्ध
 नो देवो धरायां च त्रिविक्रमः पश्चात्तो दशदिग्भ्यस्तु
 सर्वतः पातु केशवः श्रेणुष्ठाग्रैर्गोविंदं तर्ज्यां तु
 महीधरं मध्यमायां हृषीकेशमनामायां त्रिविक्रमं
 कनिष्ठायां न्यसेद्विस्त्रं करमध्ये तमायवं शिखायां
 केशवं न्यस्य मूर्ध्नि नारायणं न्यसेत् मायवं तु लला
 टे तु गोविंदं तु ध्रुवोऽस्थितं च त्तर्मध्ये न्यसेद्विस्त्रं
 वणे मधुसूदनं त्रिविक्रमं कपोले तु वामनं कर्णमू
 लयोः दामोदरं दंतपंक्तौ वाराहे चिबुकेतथा जिह्वा
 या वासुदेवं तु त्वविवेकं रुडध्वजं हृषीकेशमुत्तरो

ध्रुपमनाभंतथाधरे वैजंठंकंठमधेतनाभा
 वनेतमप्यथ दासिणोतुभुजविप्रविन्यसेत्तुरुषो
 त्रमे वामेतयोगिनेन्यस्यरात्रवह्निदिविन्यसेत्
 पीतवाससमाः कायेहरिनाभोतुविन्यसेत्
 करेतुदक्षिणोविप्रततः संकर्षणन्यसेत् वामे
 रिपुहरंविद्याकटिमध्येजनार्दनं पृष्ठेतिथि
 रंविद्यादच्युतंस्कंधमूलयोः वक्षःस्थलेमायवं
 त्वक्तयोर्धोगशायिनम् स्वयंभुवंमेक्ष्ममध्ये उ
 र्वेऽश्वेवगदाधरम् चक्राशुयंजानुमध्ये जंघयो
 रच्युतंतथा गुल्फयोर्नीरसिंहंतुपादपृष्ठेमितौ
 जंसं श्रेणुल्लंघ्रीधरंन्यस्यपंकजाक्षंतुसंघिषु
 रोमकूपेगुडाकेषांक्ष्मरक्तास्थिमज्जनविषु
 मायवंचैवन्यसेत्पादतलेच्युतंमनोबुध्योरहंका
 रेचित्तेन्यसेजनार्दनं पवंत्यासविधिंक्रुतासाक्षा
 नारायणोभवेत् तनुर्विस्मयतीतस्ययावत्किंचित्त
 भोष्यते पवंत्यासविधिंक्रुतायकार्यंशृणुतद्विज
 वेस्मवेनतुकर्तव्यं सर्वसिद्धिः प्रदायकं पूजाका
 लेतदेवस्यस्नानकालेतथैवच होमारंभेचकर्त
 व्यविसंध्यासुचनित्यशः अभयंसर्वभूतेभ्योविस्म
 लोकंसगच्छति विस्मलोकंसगच्छत्येनमः ओनमः
 परमार्थायेत्याद्यपामार्जनमेवस्यपुलस्त्यः ऋषिः
 श्रीनृसिंहोदेवताहरामुकस्येतिवीजं अच्युतानं
 तमोविंदेतिशक्तिः तप्रहाटककेषांतेतिकील
 कम् समस्ताभिलषितार्थेपाठेविनियोगः ओन
 मःपुरुषार्थायपुरुषायमहात्मने अस्त्यवद्वरु

पायव्यापिनेपरमात्मनेनिष्ठः सषायशुद्धायथा
 नयोगरतायच नमस्कृताप्रवक्ष्यामियत्तस्मिन्
 मेवचः वाराहंनारसिंहं त्वामनेविष्णुमेवच न
 मस्कृताप्रवक्ष्यामियत्तस्मिन्मेवचः त्रिविक्र
 मायरासायवैकंठायनरायच नमस्कृताप्रवक्ष्या
 मियत्तस्मिन्मेवचः वाराहंनारसिंहंशिवामने
 शत्रिविक्रम हयग्रीवेशसर्वेशहृषीकेशहराशु
 भं अयराजितचक्राद्येश्वरंभिः परमायुधैः श्रव
 ङितानुभवेस्त्वसर्वउष्ट्रहरोर्भव हरामुकस्पडरि
 तंउद्धतंउरुयोधितं मृत्युवंधार्तिभयदंडुरिष्टस्य
 चयैः फलपरायध्यानसहितः प्रत्युक्तंवाभिवा
 रकंगरस्पर्शमहारोगप्रयोगंजरयाजनहरये
 वासुदेवायनमः कृष्णायखड्गिने नमः पुष्करिने
 त्रायैकेशवायादिचक्रिणे नमः कमलकिंजल्क
 पीतनिर्मलवाससे महाहवरिपुस्कंधचष्टचक्रा
 यचक्रिणेदेष्टोद्धतसितिष्टुतेत्रयीमूर्तेनमोनमः
 महायज्ञवराहायशेषमोगानुशाधिने तप्तहाट
 ककेशोतज्वलत्पावकलोचनवज्राधिकनाख
 स्पर्शदिव्यसिंहनमोस्तुते काशपायादिकृष्णाय
 ऋग्यजुः सामरूपिणे त्वंभवामनरूपायक्रमते
 गोनमोनमः वराहाशेषउष्ट्रानिसर्वपापफला
 निवे मर्दमर्दमहादेष्टुमर्दमर्दचयत्फलेनर
 सिंहकरालास्यदेतप्रोतानलो ज्वलमंजभंज
 निनादेनउष्ट्रान्यस्मार्तिनाशनः ऋग्यजुः साम
 गर्भाभिर्वाग्भिर्वा मनरूपधृक्प्रशमं सर्वउः

५०
 एवानिनयत्वस्पर्जनार्दनः येकाहिकेन्द्राणा
 हिकंचतथाविदिवसज्वरं वातार्थिकं तथास
 ग्रं तथेव सततज्वरं दोषोत्थं सन्निपातोत्थं
 येवागंतकज्वरं शमनयाश्च गोविंदं चिं यिच्छि
 यस्सवेदनं नेत्रदः एव शिरोदः एव उदरसं
 भवं श्रुत्वा समतिश्चासं परितापं सवेपथुं गु
 दघ्राणां शिरोगंश्च रुष्टं रोगं तथा क्षयं शिवादी
 त्रैलोक्यो गत्स्वगच्छं तव हिः स्थितानूकमला
 दीक्ष्ण्यारोगान् प्रमेहं श्वातिदारुणान् भगद
 रातिसारंश्च मुखरोगं सवल्लाली अश्वरी मूत्र
 कृच्छ्राश्च रोगान् त्वांश्च दारुणान् येवातप्रभवा
 रोगे च पित्तसमुद्भवाः कफोद्भवाश्च ये रोगा ये
 चात्पेसा निपातिकाः आगंतकाश्च ये रोगा लूता
 विस्फोटकादयः ते सर्वे प्रशमं यांतु वासुदेवाय
 माजिताः विलयं यांतु ते सर्वे विलो रुच्यारणेन त
 लयं गच्छंतु चाशोषास्ते च काभिहता हरेः श्रु
 तांतं त गोविंदनामोच्चारणभीषिताः नश्यंति
 सकलारोगाः सत्पं सत्पं वदाम्यहं सत्पं सत्पं
 पुनः सत्पमुद्भूत्य भुजमुच्यते वेदशास्त्रात्परं
 नास्ति नैवेवं केशवात्परं स्थावरं जंगमं वापि कृ
 त्रिमं चापि यद्विषं देतोद्भवं न खोद्भू तमाकाश
 प्रभवं विषं लूनादिप्रभवं यच्च विषं मत्पंत उः ख
 दंशमेनयत तत्सर्वं कीर्तितो स्पजनार्दनः ग्रहा
 प्रेतग्रहाश्च वतणा वै डाकिनी ग्रहान् वेतालान्

अपिशाचोश्च गंधर्वा यज्ञराक्षसान् प्राकुनीषु
 पूतनायाश्च तथा वैनायकग्रहान् सुखमंड
 निकोक्रूरोरेवती हृदरेवती हृदिकाव्यानुहो
 श्रोत्रांस्तथा मातृग्रहानपि बालस्य विलोचने
 हंतुं बालं ग्रहानिमात् हृदनां ये ग्रहाः केचिद्ये
 च बालग्रहाः क्वचित् नरसिंहस्य ते दृष्ट्वा दग्धा
 ये चापि यो वने दृष्ट्वा कालवदनो नरसिंहो महा
 रवः ग्रहानपेक्षाभिः प्रेषात्करोति जगतो हि सः
 तस्मिन् महासिंहज्वाला मालोज्ज्वलान्न ग्रहा
 नपेक्षात् सर्वेषां दवादा मिलाचन ये रागा ये म
 होत्साय विषं ये महाग्रहाः याति च कूरकर्माण्य
 हपीडाश्च दारुणाः शास्त्रक्षतेषु ये दोषा ज्वालागा
 र्दभिकादयः ताति सर्वाणि सर्वात्मन्यरमात्मज
 नार्दन किंचिद्दूरं समास्थाय वासुदेवाश्रुताश्रय
 क्षिप्त्वा सुदर्शनं चक्रं ज्वालामालातिभीषणं स
 र्वदृष्टप्रशमनं कुरुदेव वराच्युत सुदर्शनं महा
 ज्वालक्षिं धिक्क्षिं धिचमारय सर्वदृष्टान्तिरक्षं सि
 क्षपयारि विभीषणं प्राच्यां प्रतीच्यां दिशि च दक्षि
 णोत्तरतस्तथा रक्षां करोतु सर्वात्मा नरसिंहः स्व
 गर्जितैः भुवोन्तरिक्षे च तथा पार्श्वतः पृष्ठतोऽग्रतः
 रक्षां करोतु भगवान् बहुदृपीज नार्दनः यथा विलु
 र्जगत्सर्वं स देवास्तरमान् प्रसूते न सत्येन सकलं दु
 स्समस्य प्रशाम्यत यथा विलोम्बते सद्यः संक्षयं
 याति पातकं तेन सत्येन सकलं दुस्समस्य प्रशा

म्पत् परमात्मायथाविलुर्वेदांतेष्वपिगीयते
 तेनसत्येनसकलेयत्मयोक्ततथास्तुतत् शान्ति
 रस्तुशिवंचास्तुप्रणप्यत्वसंवेत्तयत् वासुदेवश
 रीरोत्थेःकृशेःसंमार्जितोमया श्रणामार्जितगोविंदो
 नरोनारायणःप्रभुः ममास्तुसर्वदुष्टानांप्रशमोव
 चनाहरेः शान्ताःसमस्तरोगास्तेग्रहाःसर्वविषाणि
 च भूतानिप्रशमंयात्संस्पृतेमधुसूदने एतत्स
 मस्तुरोगेषुभूतग्रहभयेषुच श्रणामार्जितकंशस्ते
 विलुतामाभिष्टुजितं सर्वबाधापन्नप्रप्यं पुल
 स्तामिहितंपुरा यथाचक्रायुधं विलोयथाशूलं ह
 रस्यत् यथावज्रं सुरेंद्रस्य तथाविप्रकरं कुशा एते
 कुशा विलुशरीरसंभवाजनार्दनो हं स्वयमेव चा
 गतः हतंमया दुष्टमशेषजंतोः स्वस्थाभवत्तेष
 यथावचोहरेः शान्तिरस्तुशिवंचास्तु दुष्टमस्य प्र
 णाम्पत् यदस्यदुरितं किंचित्त्राक्षिप्रं लवणाणी
 वेस्वास्यमस्य सदैवास्तु रुषीकेशस्य कीर्तनात्
 यतएवागतं पापं तत्रैव प्रतिगच्छत् एतद्रोगादिपी
 डास्तु जंतूनां हितमीरितं विलुभक्तेन कर्तव्यमपा
 मार्जितकंपरं अनेन सर्वदुष्टानि श्रणामार्जितकंप
 रं अनेन सर्वदुष्टानि प्रशमंयात्पशेषतः सर्वभू
 तहितार्थाय कुर्यात्तस्मात्सदैव हि सर्वापराध
 शमनं सर्वबाधाविनाशनं सर्वदोषहरं प्राण
 मपामार्जितकंपरं यस्तु भक्त्या पठेन्नित्यं सर्व

४

पापैः प्रमुच्यते तस्य तृष्णतिगोविंदो मतसा चिं
 तितं लभेत् कोटिजन्मकृतं पापं पठनादेव नश्य
 ति गोसहस्रस्पदतस्य फलमेतदवाप्नुयात् यश्च
 धीर्ये हि द्वावश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ग्रहास्तेनोप
 जिघ्रति न रोगानवराक्षसाः यत्प्रायशस्यः शत्रुघ्नः
 स्ववैद्यं मुनिसत्तम पठतांष्ट्र एतं चैव ददाति पर
 मंगतिम् शयपामार्जनस्तोत्रं समाप्तम् ॥

